

BOG

JEG VIL IKKE TILBAGE : DIGTE FRA DAGE MED COVID-19 (/BOEGER/JEG-VIL-IKKE- TILBAGE-DIGTE-FRA- DAGE-MED-COVID-19)

Af Caspar Eric (/forfattere/caspar-eric) (2020)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/jeg-vil-ikke-tilbage-digte-fra-dage-med-covid-19) for at anmelde

Facebook

([http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/jeg-vil-ikke-tilbage-digte-fra-dage-med-covid-19&title=Jeg vil ikke tilbage : digte fra dage med COVID-19](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/jeg-vil-ikke-tilbage-digte-fra-dage-med-covid-19&title=Jeg%20vil%20ikke%20tilbage%20:%20digte%20fra%20dage%20med%20COVID-19))

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A48979572&FRAGMENT=CONTENT)

Tweet

([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/jeg-vil-ikke-tilbage-digte-fra-dage-med-covid-19&status=Jeg vil ikke tilbage : digte fra dage med COVID-19+http://litteratursiden.dk/boeger/jeg-vil-ikke-tilbage-digte-fra-dage-med-covid-19](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/jeg-vil-ikke-tilbage-digte-fra-dage-med-covid-19&status=Jeg%20vil%20ikke%20tilbage%20:%20digte%20fra%20dage%20med%20COVID-19+http://litteratursiden.dk/boeger/jeg-vil-ikke-tilbage-digte-fra-dage-med-covid-19))

Højaktuelle corona-digte beskriver livet før, under og efter lockdown i et intimt og samfundskritisk rum.

TAGS:

COVID-19 (/TAXONOMY/TERM/30646) CORONAKRISEN (/TAXONOMY/TERM/30747)
CORONAVIRUS (/TAXONOMY/TERM/30647) FØLELSER (/TAXONOMY/TERM/3597)
HOLDNINGER (/TAXONOMY/TERM/20801) IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)
KRISER (/TAXONOMY/TERM/5937) PANDEMIER (/TAXONOMY/TERM/12941)
SAMFUNDSFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/9159)

ANMELDELSE

05 nov.20

(/users/emma-
karlebjerg)

**Af Emma Karlebjerg (/users/emma-
karlebjerg)**

Redaktør

Højaktuelle corona-digte beskriver livet før, under og efter lockdown i et intimt og samfundskritisk rum.

Jeg vågner med meldingen om, at der er 169 indlagte med corona. Et tal, som stiger og falder, og som jeg bliver konstant konfronteret med i nyhederne og i min læsning af Caspar Erics nyeste digtsamling, 'Jeg vil ikke tilbage: Digte fra dage med

Covid-19'. Dagens tal styrer, hvordan vi gebærder os i supermarkedet, hvordan vi hilser på vores venner og om vi må se vores mormor på plejehjem. Det er et tal, som

Caspar Eric behandler i sin nyeste bog om

Caspar Eric benånder i sin nyeste bog, og som troner rødglødende i højre hjørne ved hvert digt.

Digtsamlingen består i dagbogsform af 80 digte, fra Mette Frederiksen meldte Danmarks nedlukning til 80 dage senere, hvor smittetallet var optimistisk faldende. Det synes derfor også som lidt af en tilfældighed, at jeg sidder med denne digtsamling i hånden en novemberdag med et opadgående smittetal, hvor Erics ord stadig er aktuelle, og beskrivelserne yderst rammende: *"Nogen i en tv-serie/krammede og gav hånd/og et lille øjeblik/følte det freaky,/ligesom at se/Tvillingetårnene/i introen til Sopranos/eller noget i den stil."* Bogen vidner om en verden i opløsning – en verden, hvor alting er forandret og klar til genfortolkning.

Der kommer en dag (forhåbentlig), hvor corona står længere tilbage i vores bevidsthed, men det betyder ikke, at vi skal vende tilbage til før, og det er for alvor her Erics digtsamling slår igennem. Digtene vender med et intimt blik øjnene udad og finder samhørigheden med naturen og med andre mennesker, som når ens venner får et barn, og når man sidder stuvet sammen i en taxa, hvor nuet er det eneste, der gælder. Eller lyset som pludselig står klarere end nogensinde:

"Tænk, at der findes et lys/der aldrig går ud,/kontrol har altid/været en menneskelig fiktion./Ingen af de seneste/ti års diskussioner/om hvordan vi skal indrette/et retfærdigt samfund,/om hvordan vi værner/om fremtidens natur,/har fået mig til at føle/at vi må gøre noget,/lige så meget/som lyset lige nu;/" .

Det smukke og det inderlige bliver ramt af hverdagens banalitet, der somme tider bliver lidt for banalt og lidt for hverdagsligt. Digtsamlingen lider under, at coronasamtaler er blevet ligesom at snakke om vejret – en samtale, der desværre er en smule gentagende, men, hvis man er heldig, udvikler sig til venskab og vigtige diskussioner.

Digtsamlingen er med sin dagbogsform en intim skildring af livet under epidemien, hvor læseren er trukket indenfor i lejligheden med jeget, som skaber et venskabeligt rum, hvor man ikke skal give albuehilsen, men blot være og nyde at være. For mig står værkets afsluttende digt derfor stærkest. Det står som en opfordring til at komme hinanden nærmere, og det løfter digtsamlingen op på et universelt niveau i værkets kortvarige og præcise Caspar Ericske-form, der til tider blot bliver et hurtigt fix til at fylde dagene med. For hvad sker der med corona-digte, når corona er slut?

BOGDETALJER

Andre bøger af Caspar Eric